

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΔΥΣΗΣ Ι

Ενότητα #1: Τεκμήρια

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
Ο ΠΑΠΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΟΝ ΕΚΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ ΤΗΣ
ΑΓΓΛΙΑΣ

Νικόλαος Καραπιδάκης
Τμήμα Ιστορίας

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ Ο ΠΑΠΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΟΝ ΕΚΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Οι Βρετόνοι και οι Ιρλανδοί (Κέλτες) μισούσαν τους Αγγλοσάξωνες. Δεν ήθελαν να τους εκχριστιανίσουν, λέγοντας ότι δεν επιθυμούσαν να τους ξαναβρούν στον Παράδεισο. Τα τέλη του έκτου αιώνα οι Αγγλοσάξωνες παρέμεναν παγανιστές. Το σχέδιο του εκχριστιανισμού τους συνέλαβε ο πάπας Γρηγόριος ο Μέγας. Σύμφωνα με την παράδοση, την οποία εδώ μας διασώζει ο εκκλησιαστικός συγγραφέας Βέδας ο Αιναίσιμος, ο Γρηγόριος συνέλαβε το σχέδιο του μετά από ένα συγκεκριμένο επεισόδιο που συνέβη ενόσω ήταν ακόμα απλός μοναχός.

Ο Βέδας ο Αιναίσιμος ή ο Σεβάσιμος, (Beda Venerabilis) γεννήθηκε το 672 ή το 673 και πέθανε το 735. Εξήσε όλη του τη ζωή στην περιοχή που γεννήθηκε το Νορθάμπερλαντ. Μοναχός και ιερέας στο Wearmouth (σήμερα Sunderland) και στο Jarrow (κομητεία του Durham). Αφιέρωσε τη ζωή του στη μελέτη και την ανάγνωση. Συνέταξε, προς χρήση των μαθητών του, διάφορες πραγματείες σχετικές με την μετρική, τη ρητορική, την ορθογραφία και τις φυσικές επιστήμες. Καθώς ενδιαφερόταν για θέματα χρονολογίας, συνέταξε τις πραγματείες De temporibus και De temporum ratione, αλλά και μια οικουμενική χρονογραφία που φθάνει μέχρι το έτος 725. Εκτός των άλλων έργων του, όπως το «Μαρτυρολόγιο», συνέγραψε μια Historia ecclesiastica gentis Anglorum, που είναι και η πρώτη εκκλησιαστική ιστορία της Αγγλίας, και μια Historia sancta abbatum monasteriorum in Wirenuta et Gyruum, το πρώτο χρονικό μοναστικής ιστορίας για την Αγγλία.

Μια ημέρα που βρισκόταν στην εμποροπανήγυρι, ο Γρηγόριος είδε ανάμεσα στους δούλους που πωλούνταν, νεαρούς άνδρες, ανοιχτόχρωμους και με ωραία μαλλιά. Ρώτησε από που προέρχονταν και του είπαν από τη Βρετανία και πως ήταν παγανιστές. «Κρίμα», είπε ο Γρηγόριος αναστενάζοντας, «αυτοί οι νέοι άνθρωποι με το τόσο καθαρό πρόσωπο να είναι υποταγμένοι στον Αρχοντα του Σκότους». Και ζήτησε να μάθει το όνομα αυτού του λαού. Του απάντησαν ότι ονομάζονταν Άγγλοι. «Σωστά τους ονομάζουν έτσι», είπε, «αφού έχουν αγγελικό πρόσωπο και είναι φτιαγμένοι να συντροφεύουν τους αγγέλους του ουρανού. Και ποιό

είναι το όνομα της περιοχής που γεννήθηκαν ; - *Deira* του είπαν. – Πολύ καλά, είπε, *De ira* (εκτός οργής) του Κυρίου, και προορισμένοι για την ευσπλαχνία του Χριστού. Και ο βασιλιάς της περιοχής τους πώς λέγεται ;» Του απάντησαν ότι ονομαζόταν *Αέλλα*. «*Αλληλούια*», είπε ο Γρηγόριος, πρέπει να δοξάσουμε τον Δημιουργό σ' αυτή χώρα...

Beda, *Historia ecclesiastica*, II, 1.